

58ª NIT DE SANTA LLÚCIA

Palau de Congressos de Catalunya (Barcelona), 20 de desembre de 2008

Molt honorable president de la Generalitat, excel·lentíssim alcalde de Barcelona, honorables conselleres i consellers, senyor president d'Òmnium, autoritats, senyores i senyors.

Tota nació demana bon govern, i només es pot governar bé, evidentment, amb un finançament just. No amb qualsevol finançament. Amb un finançament just. Tota nació necessita bones lleis, tota nació requereix una societat participativa i implicada en els reptes de país, tota nació necessita llibertat.

I necessita també cultura, com a expressió de vida d'un poble, d'un temps; cultura viva i plena de vitalitat, i la cultura catalana en té. Són diverses les expressions de la nostra cultura que avui són referent mundial, i els premis avui són una mostra, un exemple, que en la literatura catalana actual hi ha obres i hi ha autors d'una grandíssima qualitat.

A tots els premis els vull donar l'enhorabona, perquè veuen recompensades les hores i la passió posades en el procés de creació, perquè afegeixen precises lletres al relat comú. Animo el poble català a cuidar-les, a valorar i apreciar la nostra literatura, a llegir més, a seguir aprenent, a pensar més enllà de la immediata permanent en què massa sovint vivim.

És des de la reflexió que tothom pot entendre que per diferents motius els d'ara són uns temps difícils, però que són precisament els moments difícils els que permeten descobrir el que valem. Són els moments en què no val resignar-se, en què mostrem als altres i a nosaltres mateixos la mesura del que som.

Sebastià Alzamora feia abans una referència amb relació a la poesia i a la crisi. Aprofito l'avinentsa de la seva reflexió i la traslado al món de la cultura. Quan hi ha crisi diuen que hi ha oportunitats. Segurament és cert. En tot cas, el millor és que passin ràpidament, les crisis. Però mentre hi hagi crisi, si us plau, cultura, cultura i cultura.

La principal aportació que nosaltres podem fer, que de fet fem, a la cultura universal és precisament la nostra llengua, el català. Em resisteixo a dir, em resisteixo a creure, que el català és una llengua minoritzada. Gairebé dotze milions de parlants, d'europes que parlem en català, que ens expressem en català, que llegim en català, que vivim en català, en som una bona mostra, en som la millor prova.

No hem assolit segurament l'estatus desitjable de normalitat en molts àmbits. És cert, però de segur que l'assolirem, i per fer-ho cal la màxima disponibilitat i la màxima disposició per part de tothom, començant pel Govern, començant pel Parlament, començant per les administracions, però també amb la complicitat indispensable de la societat civil, del teixit empresarial, dels mitjans de comunicació, del món educatiu, del món comercial. El català encara és cosa de tots.

Moltes felicitats als premiats i el més solemne agraïment a Òmnium Cultural, perquè manté viva i moderna aquesta Nit de Santa Llúcia, la gran festa de les lletres catalanes. És un gran honor poder-hi participar.

Moltes gràcies.